

AGRICULTURA NOUĂ

Anul II—Nr. 138
Duminică 21 aug. 1955

4 Pagini
Preț 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Pentru terminarea grabnică a treierii!

Toate garniturile de treier trebuie să lucreze din plin

Eforturile celor ce muncesc pe ogoarele patriei sînt răsplatite din plin. Pămîntul a dat rod bogat, mal ales celor ce l-au lucrat după regulile agrotehnice. S-a obținut belșug de grînie: în unele locuri — îndeosebi pe lărașele unităților agricole socialiste — recoltele de grîu, orz, etc. trec de 2.500—3.000 kg. la hectar.

Secerîșul cerealelor păioase se apropie de sfîrșit în toate regiunile țării. Altfel vreme însă cit recolta este pe cîmp. În clăd. sau depozitați pe arii, ea este expusă pierderilor. Pentru a o avea asigurată, oamenii muncii din agricultură trebuie să-și înzecească eforturile pentru terminarea treierii în cel mai scurt timp posibil.

Intensificînd în cîntea zilei de 23 August ritmul stringerii recoltei și treierii, oamenii muncii de pe ogoare au dobîndit în ultima săptămîină succese însemnate. În unele raioane ca Segarcea, Calafat, Cui-mir, Bălănești, Turnu Măzurele și Roșiorii de Vede, a fost terminat în întregime și treierul. Frunțase la treier sînt regiunile Craiova, București, Pitești, Ploiești și Constanța.

În unele comune, unde s-a asigurat funcționarea neîntreruptă a garniturilor de treier prin alimentarea continuă cu snopi și buna îngrijire tehnică a tractoarelor și batozelor, s-au obținut rezultate pilduitoare. În comuna Racovița din raionul Brăila, în ziua-record organizată de curînd, au fost treierate cu 7 batoze aproape 200.000 kg de grîu. Folosind la treier metoda Brediu, colectivității din comuna Călmățui, regiunea Galați, deservii de S.M.T. Cioara-Doicești, au treierat peste 50.000 kg de boabe în 24 ore. Astfel de exemple și multe altele ce se pot da trebuie popularizate pe scară largă de către organele agricole și comitetele executive ale sfaturilor populare în masa țărănimii muncitoare.

În multe regiuni ale țării, treierul este mult înlînzit față de data la care ne aflăm și față de posibilitățile existente. În regiunile Stalin, Cluj și Regiunea Autonomă Maghiara, de pildă, treierul abia a început, iar munca la arie se desfășoară cu o încetinire de neînțeles. Cu toate că, în general, în ultimele 5 zile, ritmul treierului s-a intensificat, totuși viteza zilnică de lucru planificată n-a fost încă realizată.

Această situație nu se doarește numai timpului neierlic — așa cum caută s-o justifice unele organe agricole și unele comitete executive ale sfaturilor populare — deoarece vremea s-a îmbunătățit în ultimele zile aproape în întreaga țară. Experiența regiunilor frunțase la treieris, experiența numeroaselor raioane, comune, unități agricole socialiste care au terminat complet stringerea recoltei, dovedește în mod clar că convînzător că treierul poate fi executat în ritm grăbit chiar și de vreme ploioasă.

Pentru aceasta, însă, este absolut necesar să fie asigurate toate condițiile pentru funcționarea neîntreruptă a garniturilor de treier existente. Transportarea grabnică a snopilor de la cîmp la arie și clădirea lor în stoguri, alcătuirea chibzuțului a cetelor de treieris, buna organizare și coordonare a muncii lor, alimentarea continuă cu snopi de ambele părți ale batizei, sînt principalele mijloace prin care ritmul treierului poate fi mult intensificat. În multe locuri, însă, aceste măsuri nu sînt traduse în viață în unele raioane din regiunea Timi-

șoara (Oravița, Făget și Lugoj), deși treierul a început la vreme, batizele lucrează numai cîteva ore pe zi. Aceasta pentru că la arie nu a fost transportată nici jumătate din recolta. În alte părți ale țării, ca, de pildă, în raionul Giurgiu, regiunea București, organele agricole și comitetele executive ale sfaturilor populare din comune cum sînt Ghizdaru, Beiu, Malu, Chiriacu, Cucuruz și altele, nu dau atenție cuvenită bunei organizări a cetelor și funcționării batozelor cu întreaga lor capacitate de lucru.

În momentul de față, organele agricole și de stat și toți oamenii muncii de pe ogoare au datoria să lupte cu puteri sporite spre a termina recolta — acolo unde mal sînt încă suprafețe cu păioase necesare — și să intensifice prin toate mijloacele ritmul treierului.

Buna desfășurare a treierului depinde de organizarea temeinică a muncii la arie, de alimentarea continuă a batizei cu snopi, înclt să poată fi folosită întreaga capacitate de lucru a garniturilor de treier. Organele agricole și de stat trebuie să îndrume pe țărani muncitori să folosească în fiecare zi și în fiecare oră bună de lucru, toate mijloacele pentru transportul cerealelor păioase la arie. Țărani muncitori trebuie săfătuși să se întruajoreze atît la cîrătul recoltei pe arie, cît și la clădirea stogurilor și la treieris. Cetele de treier trebuie alcătuite cu chibzuțuri, ținîndu-se seama de posibilitățile și interesele producătorilor agricoli. Țărani muncitori care le alcătuesc trebuie anunțați din vreme să se prezinte la treier în ziua și la ora programată, iar la arie să li se dea sorțîn în organizarea muncii pentru a putea deservi permanent și în bune condiții garnitura de treier.

Conducerea S.M.T.-urilor și ale gospodăriilor agricole de stat, comitetele executive ale sfaturilor populare au datoria să asigure toate condițiile, pentru realizarea și chiar depășirea vitezei zilnice de lucru a batozelor. Directorii S.M.T.-urilor și gospodăriilor agricole de stat trebuie să se îngrijească de asistența tehnică a batozelor și tractoarelor, folosind în mod operativ atelierile mobile spre a se înlătura orice defecțiuni. Nu pot fi îngăduite situații ca cea de la S.M.T. Brînceni, regiunea București, unde, datorită proastei reparații, tractoarele de la arie se defectează deseori, astfel încît batizele lucrează cu mari întreruperi, sub capacitatea lor.

În scopul grăbirii la maximum a treierului, direcțiile agricole regionale trebuie să ia măsuri pentru ca toate garniturile de treier din raioanele unde treierul a fost terminat să fie duse în raioanele învecinate rămase în urmă. La ariile electrificate treierul se poate executa atît ziua, cît și noaptea, cu toate forțele. Acolo unde există posibilități să se ia măsuri pentru iluminarea ariilor, folosindu-se în acest scop farurile tractoarelor sau chiar lămpi cu petrol, protejate împotriva vînturilor, în scopul prevenirii incendiilor.

Oamenii ai muncii de pe ogoare! Transportați grabnic la arie cerealele recolte, organizați temeinic cetele și întruajorați-vă, folosiți întreaga capacitate de lucru a garniturilor de treier, desfășurați larg întrecerea socialistă și patriotică, îndeplinindu-vă datoria de cîntea de a asigura stringerea plîni poporului nostru muncitor!

Noi realizări ale constructorilor de mașini agricole

Constructorii de mașini și unele agricole de la uzinele „7 Noiembrie” din Craiova și-au îndeplinit de mult sarcinile ce le reveneau din primul nostru plan cincinal. În luna iulie ei au trimis oamenilor muncii de pe ogoare peste plan cu 29,5 la sută mai multe mașini și unele agricole. Nu de mult în această uzină a fost construit prototipul unei noi mașini de împănățit îngrășăminte chimice — T.R. 1. Mașina, care este tractată mecanic, are o distribuție mai uniformă a îngrășămintelor, iar țevile de împănățit, datorită construcției mai bune, nu se mal înfundă. Numeroase propuneri de inovație au fost aplicate în această uzină în ultimul timp. S-a introdus mica mecanizare la secția mecanică și lumînătorii, iar o parte din muncitori și-au ridicat cu mult nivelul tehnic profesional.

Totodată, colectivul uzinei a reușit să-și depășească încă de la 12 august angajamentul luat în cîntea zilei de 23 August, de a realiza acumulați socialistice peste plan în valoare de 400.000 lei. Numai pînă la această dată în uzină se economisiseră 437.000 lei.

Și colectivul uzinelor „Independența” din Sibiu înlîmpină cea de a 11-a aniversare a eliberării patriei cu noi și însemnate succese. Muncitorii și tehnicienii de aici au realizat recent o presă de vinificare acționată de curent electric sau de motor cu explozie. În opt ore această mașină, deservită de un singur om, poate prelucra 6.800 kg de struguri. În cîntea, marilor sărbători naționale, au fost realizate primele 50 de prese de vinificare.

Cinste frunțasilor la treieris!

● În după-amiaza zilei de 18 august s-a terminat treieratul recoltei de pe cele peste 18.000 hectare cultivate cu păioase în raionul Zimnicea.

Cei dintîi care au terminat treieratul și și-au predat în întregime cetele cuvenite statului sînt membrii gospodăriei colective din comuna Subăia.

● Oamenii muncii de pe ogoarele raionului Caracal au terminat, treierul păioaselor de pe întreaga suprafață de 46.000 ha.

● Și în acest an, cea mai mare producție de grîu pe raion au obținut-o colectiviztii. Ea întrece cu 50—80 la sută producțiile țărănilor muncitori cu gospodării individuale.

Pînă acum, cinci raioane din regiunea Craiova au terminat treierul păioaselor. ● 21 de gospodării colective, 11 întovărășiri și țărani muncitori cu gospodării individuale din 18 comune și sate ale regiunii Constanța au terminat treierul.

● Pentru a cîștiga din timpul pierdut din cauza vremii nefavorabile, la numeroase arii din regiunea Arad se treieră ziua și noaptea, depășindu-se viteza zilnică planificată. Pînă acum, trei gospodării agricole de stat, 17 gospodării colective, 26 de întovărășiri agricole și 3 comune au terminat treierul păioaselor.

● Recîntînd și treierul în timp, țărani muncitori Ion Damaschin din comuna Aroneanu a cules o producție rar întîlnită în regiunea Iași: 3.600 kg de grîu la hectar. Mii de țărani muncitori din regiunea Iași și-au achitat cu grîu și cetele de porumb și floarea-soarelui.

La o bază de recepție

La baza de recepție din comuna Podu Iloaiei, raionul Ig. Krumos, domnește o bună organizare a muncii. Personalul bazei, ca Ilie Spătaru, Teodor Bălan, Dumitru Dirvaru și alții, muncesc cu drag, dînd astfel posibilitate țărănilor muncitori veniți cu cetele să se întoarcă cît mai repede la ariile de treier.

— Sosis, un convoi din comuna Romnestei. Pe măsura ce tovarășul Dumitru Dirvaru luă probe din fiecare sac, laboranții le cerea greutățile hectolitrică și procentul de umiditate.

O dată grînea, gaste bune pentru depozitare, balenja cîntarului nu mai avea astîmpărîntîr, iar pe cîntăre, și a sălășilor ei, dar timpul nu-i permitea.

De felul cum muncesc și înteleg să-și facă datoria salariații de la această bază de recepție nu numai țărani muncitori din comuna Romnestei sînt mulțumii, ci toți colectiviztii, întovărășitii și țărani muncitori care vin aici să-și predea cetele.

Joe Lenter
correspondent

Țărani muncitori cu gospodării individuale, folosiți din plin toate mijloacele pentru a obține prin hărnicia voastră recolte bogate, pentru a da patriei mai multe cereale și carne, mai multă lînă și lapte, mai multe fructe și struguri, pentru continua îmbunătățire a traiului vostru!

(Din chemările C. C. al P. M. R. cu prilejul zilei de 23 August 1955)

Oamenii muncii de pe ogoare cîntesc prin muncă însuflețită Ziua Eliberării Patriei

Un angajament patriotic

Țărani muncitori vor treiera și în ziua de 23 August

În comuna Movila Miresel, raionul Brăila, treierul se apropie de sfîrșit. Din ce'e 2.098 ha. cultivate cu cereale păioase, a fost treierată recolta de pe aproape 1.900 ha.

Pentru a evita pierderile de recoltă și a cîntei prin muncă însuflețită ziua eliberării patriei, țărani muncitori din această comună au hotărît ca în ziua de 23 August să lucreze cu toți la treieris, astfel ca pînă în seara acestei zile treierul tuturor păioaselor să fie terminat.

Mecanizorii de la S.M.T.-Tralan-Sat, care deservesc ariile din această comună, s-au angajat ca în ziua de 23 August să treiere cu fiecare batooză cel puțin 37.000 kg de cereale.

Angajamente asemănătoare și-au luat și țărani muncitori din comunele Chișcani, raionul Brăila, satul Șerbeștii Vechi, raionul Galați.

La indemnul comuniștilor, țărani muncitori din comuna Băcani, regiunea Birlad, au hotărît ca cea de-a 11-a aniversare a eliberării patriei s-o sărbătorească muncind pe ariile de treier pentru a evita pierderile de recolta.

Pentru a treiera și noaptea, tractoristul Vasile Giurgucanu de la S.M.T.-Zorleni a improvizat o instalație electrică la tractorul K.D. 35, cu care a iluminat aria. Ziua de 23 August va fi sărătorită lucrînd pe arie și de către țărani muncitori din comunele Pusești, Popeni și altele.

Țărani muncitori din comuna Stoenăști, raionul Mihălești, au hotărît ca zilele de 23 și 24 august să constituie pentru ei zile-record la treieris. În acest scop, ei au luat măsuri de organizare a muncii în așa fel ca pînă atunci și în zilele marilor sărbători să asigure funcționarea fără întrerupere a batozelor.

Astfel, toți țărani muncitori din comună, atît cei din cetele care au terminat treierul, cît și cei care treieră acum păioase, vor munci organizați în cete de cîte 60 de țărani muncitori, astfel încît toate cetele 6 batooze de pe ariile comunel să fie alimentate fără întrerupere pe ambele părți.

Zi de muncă record la colectiva din Răcăciuni

Propunerea brigadierului Iordache Munteanu, de a se organiza în cîntea zilei de 23 August o zi-record la treieris, a fost primită cu însuflețire de toți colectiviztii.

Membrii consiliului de conducere, brigadierii și șefii de echipă au ordinar în amănunt cum să se desfășoare treburile în această zi. Seara tirziu, cînd a fost întocmit „planul de bătaie”, fiecare din ei a trecut pe la casele altor colectiviztii, vestindu-i care le va fi locul de muncă și ce vor avea de făcut în ziua următoare, pentru a se treiera fără nici o oprire.

A doua zi în zori, laraua cea mare dinspre Siret a colectivei din Răcăciuni, raionul Bacău, era împinzită de oameni. Colectiviztii munceau cu ritmul: unui cîrău snopi de pe cîmp la arie, alții li alegeau pe cei umezi și-i puneau la soare, să se usuce, alții făceau din snopi uscați stoguri bine vîrlute.

Batoza acționată de K.D.-ul de la S.M.T. Bacău intrase în funcțiune cu mult înainte de reușirea satului zorilor. Griul arii, cu bobul mare, curgea dintr-o parte în alta, ca săci grei nu mai pridideau cu transportul de pe arie. Așa s-a muncit pînă la lăsarea întunericului. Jar seara, strînsi în jurul presedintelui Gheorghe Jota, oamenii asteptau să afle rezultatele dobîndite în ziua-record.

„Batoza care a treierat din plin a bătut peste 20.000 kg de boabe, le-a spus presedintelui. S-a răfat la arie și s-a așezat în stoguri toate recolte de grîu de pe cele 15 hectare cu o zi în urmă. Doar două zile cu așa succese și terminăm cu treierul, încheie el.

Ca să scurtăm timpul de treieris, eu propun să treierăm fără întrerupere și noaptea. Tineretul din colectiva noastră o să fie cel dintîi la datorie, spuse atunci Constantin Cutacu, secretarul organizației de bază U.T.M.

Seara tirziu, din marginea satului Răcăciuni se vedea scîlpind, către albia Siretului, cîteva luminițe roșietice. Colectiviztii începuseră să treiere și noaptea.

Doar zîe mai tirziu, ei raportau cu mîndrie la raion că și-au îndeplinit angajamentul luat în cîntea zilei de 23 August, de a termina treierul înainte de data planificată.

B. GHEORGHE

Patriei—cît mai multe produse agricole peste plan

Muncitorii din gospodăriile agricole de stat cîntesc marea sărbătoare a eliberării poporului nostru livrînd statului însemnate cantități de produse agricole vegetale și animale peste plan.

În regiunea București, gospodăria de stat Popești-Leordeni, care s-a angajat să livreze statului peste plan, pînă la 23 August, 145.000 litri de lapte și 250 tone de legume, a livrat peste plan numai pînă la 15 august 157.000 litri de lapte și 300 tone de legume; gospodăria agricolă de stat din Minăstirea a livrat statului peste plan 350 de porci, 18.150 de boboci de rață și a făcut economii în valoare de 151.000 lei, iar gospodăria de stat Bragadiru a livrat peste plan cu 222 tone mai

multe legume și cu 2.500 litri de lapte mai mult decît angajamentul lui.

Cantități sporite de produse agricole, vegetale și animale au livrat statului peste plan în cîntea zilei de 23 August, și gospodăriile agricole de stat Aradu Nou, Cernel, Grabași și Șemlac din regiunea Arad, Moșneni, Pietrolu, Bordsani și Ciocirliu din regiunea Constanța, etc. Gospodăria de stat Aradu Nou, de exemplu, a livrat statului peste plan 20 tone de orz, 65.000 de ouă, 15.000 de pul de găină și a făcut economii în valoare de 17.000 lei, iar gospodăria de stat Moșneni, regiunea Constanța, a dat statului peste plan 70 de vagoane de cereale.

CULTURA — BUN AL ÎNTREGULUI POPOR

4.000.000 de suflete. Pe globul pămîntesc sînt multe țări a căror populație adultă nu atinge această cifră. În trecut, în România, suma aceasta exprima un trist renume pe care îl avea poporul nostru, unul dintre popoarele în care domnea ignoranța, analfabetismul. Patru milioane de analfabeți avea țara noastră în trecut, patru milioane de oameni erau

Moș Gheorghe Gheorghiu din comuna Străoane, regiunea Birlad, unul dintre cei mai cunoscuți meșteri ai recoltelor bogate de la noi, îndrăgește mult cartea agrotehnică.

Lată-l într-una din camerele locuinței sale, citind cu mult interes o nouă broșură agrotehnică.

lipsiți de lumina științei de carte, pentru ca astăzi să poată fi mai ușor exploatați.

Nu este singura moștenire de acest fel pe care rețimul capitalist ne-a lăsat-o. Alături de școală, căminul cultural, cartea, biblioteca, cinematograful erau bunuri de care nu se putea bucura oropșiiți de ieri.

Astăzi, vîștile rușinoase ale trecutului se stergă treptat. Izvoarele științei și culturii stau acum nezădărite în fața tuturor celor ce muncesc.

Pînă la sfîrșitul acestui an, analfabetismul va fi stîrpiț, îndeplinindu-se astfel una din mărețele sarcini ale planului cincinal și totodată un obiectiv principal al revoluției culturale din țara noastră.

În scopul sprînzării acțiunii de alfabetizare, încă de la începutul acestui an s-au acordat 326.000 de lei pentru manuale gratuite, s-au difuzat mii de exemplare din broșura „Îndrumări metodice pentru predarea limbii romine și aritmeticii la cursurile de alfabetizare anul I”, s-au reparat în cadrul regiunilor un mare număr de învățători pentru munca de lichidare a neștiinței de carte.

Din rândurile foștilor analfabeți s-au ridicat numeroși oameni de nădejde în munca pe care o desfășoară zi de zi.

Cultura pătrunde tot mai adînc în satele patriei noastre. În țară funcționează astăzi peste 13.700 de cămine culturale, case de citit și colțuri roșii, față de cele 3.500 de unități culturale existente în anul 1938. Aproape 1.000 de cămine culturale sînt înzestrate cu aparate de proiecție cinematografică, iar peste 6.000 au aparate de radio. În casele a peste 300.000 de țărani muncitori sînt instalate difuzoare de radio.

În 64 de centre de raioane activează case de cultură raionale, iar peste 12.000 de biblioteci pun la dispoziția

țărănilor muncitori sute de mii de cărți, broșuri și reviste. Unii țărani muncitori posedă biblioteci personale, pe care și le îmbogățesc neîncetat.

În cadrul căminelor culturale activează numeroase formații artistice amatoare: 7.252 de echipe de dansuri, 6.900 de echipe de teatru, 5.447 de echipe de cor, 921 de echipe instrumentale și multe solisti. În fiecare an, aceste echipe se întrec în cadrul concursurilor organizate pe țară, care scoat la iveală noi și noi talente.

Pe lîngă căminele culturale sînt, de asemenea, organizate cercuri agrotehnice, adevărate centre de rîsîndire

a științei agrotehnice la sate, ajutor efectiv în lupta țărănilor muncitori pentru obținerea unor recolte din ce în ce mai bogate. În anul 1954—1955 au fost organizate la sate peste 4.000 asemenea cercuri.

Participînd la activitatea căminelor culturale, la cercurile de popularizare a științei, conferințe, sezoării etc., țărani muncitori din țara noastră devine pe zi ce trece un om tot mai luminat, cu orizonturi largi, conștient de drepturile dobîndite, de rolul lui în marea armată de milioane de oameni ai muncii, constructori ai unei vieți ferice.

La clubul gospodăriei de stat Jergălia, regiunea Constanța, muncitorii agricoli își petrec în chip plăcut și instructiv o bună parte din timpul lor liber. Iată una din camerele clubului: în timp ce doi tractoristi dispută cu înflăcărare o partidă de tenis de masă — sport cu totul necunoscut la sate înainte — alții cîntesc sau îl urmăresc cu atenție pe jucătorii.

Pentru belșugul recoltei viitoare

Țărani muncitori din regiunea Craiova se pregătesc întins pentru lucrările agricole de toamnă. Pînă acum s-au dezmințit în această regiune peste 100.000 ha, însămînțindu-se cu porumb furajer 33.457 ha. Totodată s-au făcut arături adînci pentru însămînțirile de toamnă pe suprafața de 89.136 ha. În raioanele Baia de Aramă și Corabia planul la arăturile adînci de toamnă a fost realizat în proporție de 91-93 la sută.

Pe terenurile gospodăriilor agricole colective, ale întovărășirilor și ale multor țărani muncitori cu gospodării individuale din regiunea Constanța S.M.T.-urile execută arături adînci pentru însămînțirile de toamnă. Mecanizatorii de la S.M.T. Cobadin au arat la gospodăria colectivă din Vișoara 435 ha.

Pînă acum, în regiunea Constanța s-au făcut arături adînci pentru însămînțirile de toamnă pe o suprafață de peste 30.000 ha.

Și în comuna Aliceni treierul poate fi mult grăbit

În ultimele zile, ritmul treierului s-a intensificat mult în raionul Buzău. În unele comune, ca Săgeata și Costești, au fost treierate păioasele de pe întreaga suprafață cultivată, iar în altele, lucrările de treieris se apropie de sfîrșit.

Nu aceeași laudă se poate aduce comunei Aliceni, comună în care treierul se desfășoară cu „viteza melcului”. În Aliceni, în rîndul țărănilor muncitori dănuie un vechi obicei: acela de a treiera păioasele numai din cîr. Păioasele nădăduse foarte pe arie și făcute stoguri, batoozele nu pot treiera din plin. Totuși, acest obicei dăunător nu este combătut. Chiar și unii deputați comunali, ca Vasile Lungu, Dumitru Drăgan și alții, l-au practicat.

Deși în ultimele zile, timpul a fost destul de prielnic, țărani muncitori nu au fost mobilizați să transporte pe arie păioasele de pe cîmp. Sînt zile bune de lucru, cînd, din cele 180 de atelea existente în comună, se folosesc numai 50—60. Cetele nu sînt organizate din timp, ci se alcătuesc la întîmpare, pe arie, cu un număr mic de oameni. Este firesc ca în astfel de condiții cele trei batooze să nu-și poată realiza viteza zilnică de lucru planificată.

Statul popular al comunei (președintele, Ilie D. Ilie, secretar Ion Mihai Florica) trebuie să ia de urgență măsuri pentru lichidarea acestor lipsuri.

R. G.

Darul mecanizatorilor din regiunea Arad

Mecanizatorii din stațiunile de mașini și tractoare ale regiunii Arad obțin nel și noi succese în lupta pentru îndeplinirea angajamentului luat de a da patriei în cîntea zilei de 23 August tot mai multe acumulări socialistice peste plan.

Pînă la 15 august, în S.M.T.-urile din această regiune s-au făcut economii în valoare de 2.283.353 de lei, cu peste 53.000 de lei mai mult decît angajamentul lui. Cele mai mari realizări le-au înscris mecanizatorii de la S.M.T. Simnicul Mare, care au economisit 910.737 de lei, și de la S.M.T. Gottlob, care au făcut economii în valoare de 549.800 de lei.

V. ISPAN
correspondent

Ne vorbesc fruntașii recoltelor bogate

Pământul rodește după cum îl lucrezi

„Pământul rodește după cum îl lucrezi”. Asemenea aflat mi-a dat astă toamnă tehnicianul agronom din comuna noastră, tovarășa Elena Carapostol.

Am dat ascultare acestor povești și în să spun tuturor că n-am greșit că dimpotrivă, am izbutit să scot o recoltă mare de grâu cum rar s-a întâlnit prin partea locului. Și iată cum mi-am lucrat eu pământul cultivat cu grâu: Deoarece nu aveam alt teren, pe care să semăn grul de toamnă, deol un hectar ce era cultivat cu porumb, eu am lăsat porumbul cu coceni cu tot îndată ce s-a copt, ca să eliberez cât mai repede ogorul pentru a-l pregăti în vederea semănatului. După ce am adunat porumbul lăsat am trecut îndată la arat. Arătura am făcut-o la 18—20 cm adâncime, având grijă să iau brazdă subțire înclă să nu scot bolovani. Apoi am grăpat-o de două ori pentru a se forma la suprafață un strat bine mărunțit, care să împiedice pierderea umedității din pământ. Atunci când am semănat, sămînța a putut să încoțesească repede, căci pământul era umed și destul de cald. Cu mare grijă m-am ocupat de alegerea și pregătirea grâului de sămînță, pe care mai întâi l-am curățat la vînturătoare și apoi l-am tratat cu porzol, așa după cum m-a învățat tehnicianul agronom.

Fiind semănat pe la începutul lunii octombrie, atunci cînd mulți țărani din satul meu nici nu tăseseră porumbul de pe ogoare, grul a răsărit repede, des ca peria, a crescut de o palmă pînă la venirea înghețului, întîrînd în iarnă bine înfrîițit. În primăvară, imediat ce pământul s-a svințat, am mers la cîmp să văd cum se prezintă sămînțura. Era frumoasă, dar pământul era tare bălăntor din cauza ploilor și a zăpezii. La îndemnul tehnicianului agronom, am boronic sămînțura de grul, sfărîmînd coaja ce se prinsese la suprafață. După aceasta, grul a început să crească frumos, dar totodată creștea în lan și buruienile. Am făcut plivitul buruienilor de două ori, tîsînd grul curat, numai firul lui. De foloasele plivitelui repetat mi-am dat seama și mai mult acum la treieris cînd am văzut că acei producători agricoli care nu au plivit de loc grul au scos recoltă scăzută și de proastă calitate.

În luna iulie, cînd grul a dat în plîngă, am început imediat ceierșul.

La noi, unii plugari obișnuiesc să nu lege grul în snopi după ce-l soacă, ci îl adună în căpițe ca pe fîn. Ori cînd acest obicei învechit de lucru este păgubitor. Anul acesta însă grul strîns în căpițe a fost fic cu fir udat de ploie pe cîmp. Din această cauză o mare parte din boabe au încolțit, iar altele s-au scuturat în timpul ceierșului, am legat grul bine uscat în snopi, pe care i-am așezat în clăi mari, clădite cu grijă pentru ca apa să nu pătrundă ușor în ele. M-am străduit apoi ca să-mi car cât mai repede recolta la arie, unde am treierat-o oprite pei dinți.

La treier, am scos o recoltă de peste 2.700 kg de grul la hectar. Puțini producători agricoli au strîns asemenea re-

coltă bogată. De altfel producția medie pe comună, după cum mi-au spus tovarășii de la statul popular, este de numai 1.700 kg la hectar.

Și în această toamnă voi semăna grul. Sămînța mi-am ales-o chiar de la treier și am pus-o deoparte.

Sînt hotărît să-mi lucrez pământul și mai bine decît anul trecut, să împrăști pe el și îngrășăminte, căci m-am convins că prin aplicarea metodelor agrotehnice pot să-i smulg rod bogat.

PETREA SPIRU

țărăn muncitor cu gospodărie individuală din comuna Baldovinești, raionul Brăila, regiunea Galați.

Cartofi mulți, mari și sănătoși

La conferința fruntașilor recoltelor bogate din regiunea București din 1954, la care am participat și eu, au luat cuvîntul între alții și cîțiva cultivatori de cartofi din raionul Răcari. Aceștia au arătat că, lucrînd după metodele noi agrotehnice, au scos în acel an 14.000 kg de cartofi la hectar. Dar nu numai cu cantitatea recoltei dobîndite la hectar se mîndreau ei, ci și cu calitatea, cartofilor, care, așa cum am văzut cu ochii noștri, erau mari și frumoși, unii tîrînd de jumătate de kilogram.

— Adică, noi să nu putem obține astfel de cartofi? l-am întrebât atunci în una din pauzele conferinței pe tov. inginer Traian Bercescu din gospodăria noastră, care se afla și el de față.

— Ba-i putem chiar întrece, dacă vom

folosi pe scară largă experiența cultivatorilor fruntași, mi-a răspuns el. Apoi a adăugat: Totul depinde de vrednicia noastră.

M-am gîndit apoi multă vreme la aceste cuvînte. Am stat de vorbă și cu ceilalți brigadieri ai noștri, ca alde Gheorghe Dogaru și Ion Vasile. Mi-am dat seama că și ei doresc să-i întrecem pe cei din raionul Răcari. În acest an, noi am cultivat 110 hectare cu cartofi plantate de primăvară și 11,50 ha cu cartofi plantați de vară. Pentru aceasta, am ales un teren bun pe malul Dimboviței, pe care cu un an înainte cultivasem mazăre.

O dată cu arătura făcută în toamnă, am încorporat în sol și o mare cantitate de gunoi de grajd bine putrezit.

Primăvara, timpuriu, am lucrat cu grapa grea în două sensuri, în preajma sămînțului, am dat cu cultivatorul și am mai grăpat o dată terenul. O mare atenție am acordat atît matrișului săditor pentru cartofii pe care i-am însămîntat în primăvară, la sfîrșitul lunii aprilie, cît și pentru cartofii de vară, la care urma să folosim tuberculii vechi. Astfel, am ales încă din toamnă numai cartofi de 80—100 de grame greutate, dintr-un hectar cam 2.600 kg. Soiurile folosite au fost Săpunari și Gîlbaba. Cele mai mare parte din suprafață am însămîntat-o în culturi așezate în pătrat, puțînd astfel executa prașilele mecanic. În acest an, cu ploie multe, noi am executat patru prașile.

Rezultatele obținute au îndreptățit străduința deșus. La recoltare, am obținut în medie 15.000 kg de cartofi la hectar, față de 8.000 kg, cît era planificat, iar de pe unele parcele, chiar 22.000 kg la hectar. Pînă în prezent, noi am recoltat producția de pe 35 de hectare din cele 110 însămîntate în primăvară, pîndînd etalului peste 50 de vagoane cu cartofi. Dar ceea ce ne bucură îndeosebi este mărirea cartofilor. De curînd, gospodăria noastră a fost vizitată de niște oaspeți din R. P. Chineză. Unul dintre ei, zăbind în biroul tehnic, alături de alte produse, și cîțiva cartofi mari de jumătate kilogram, cu pielea alb-gălbuie, a întrebat dacă sînt produși la noi în țară.

— Is cartofi produși în țara noastră în gospodăria noastră, a răspuns cu mîndrie tov. Munteanu, directorul gospodăriei noastre.

În afară de cartofii sămînțați în primăvară, se poate spune încă de pe acum că recolta va fi mare și la cei plantați în vară. Din cele 11,50 ha destinate acestei culturi, 1,5 ha a fost însămîntat cu tuberculii vechi, iar restul de 10 ha cu tuberculii noi recoltați din cultura de primăvară. Aceștia din urmă, în scopul forțării ierovizării, au fost tratați cu thionuree.

Pînă acum, la cartofii de vară am executat două prașile. Cel 30 de muncitori permanenți ai brigăzii mele și muncitorii zilnici din sectorul culturilor de cartofi muncesc hotărît și în acest an să obținem o cît mai mare depășire a planului de producție la această cultură.

GRIGORE OLENIUC

brigadier la cultura cartofului din gospodăria agricolă de stat Ponești-Leordeni

Metode înaintate — rod îmbelșugat

Cu îndreptățită mîndrie își opresc membrii gospodăriei noastre colective privilegiile asupra lanurilor de porumb ce se întind pe o suprafață de peste 300 ha. După cum a evaluat deunăzi inginerul agronom al colectivei noastre, în acest an porumbul promite o recoltă de cel puțin 4.000 kg de boabe de fiecare hectar. Și înalte vreme cînd încă nu întemeiasem gospodăria colectivă, ne îndeletnicim cu cultivarea acestei plante. Pe atunci însă rareori dobîndeam producții mai mari de 2.000 kg de boabe la ha.

Pășind însă pe drumul gospodăriei colective, noi am dărușit pentru todeauna metodele vechi și dăunătoare de lucrare a pământului. Ne-am dat seama că numai prin aplicarea pe scară largă a recomandărilor științelor agrotehnice vom putea obține recolte mari de porumb. Acum noi cultivăm porumbul numai în teren dezmirișit și arat adînc de cu toamnă grăpat și cultivat primăvara înainte de însămîntare ori de cîte ori este nevoie.

O mare importanță dăm și calității sămînțelor. Asa, bunăoară, anul trecut, prin încrușarea soului I.C.A.R. 54 cu soțul dobrogean, am produs sămînță hibridă de o suprafață de 4 hectare. Cu o parte din sămînța obținută astfel am sămănat în acest an peste 50 de hectare. Anul viitor vom însămînta însă întreaga suprafață destinată culturii porumbului cu sămînța hibridă pe care o vom obține de pe totu sementier, mărînd în acest an cu încă două hectare.

Pentru a ne asigura recolte cît mai mari de porumb, noi am folosit pe scară largă și metoda de semănat în culturi așezate în pătrat. Anul trecut, am însămîntat după această metodă o suprafață de 170 ha. Sporurile de recoltă obținute de pe parcelele sămăntate astfel ne-au convins să sămănim anul acesta în culturi așezate în pătrat întreaga suprafață de 310 hectare.

Experiența anilor trecuți ne-a învățat că sporirea producției agricole pe unitatea de suprafață este hotărîtă în mare măsură de întreținerea culturilor la timp și în condițiile cerute de agrotehnică. Așa de pildă în 1953, cînd am prășit porumbul numai de două ori, recolta medie a fost de numai 1.500 kg la hectar. În anul următor, în trei prașile, am dobîndit o producție medie de 2.000 kg de boabe la hectar. Văzînd foloasele pe care le aduce prașitul repetat, în acest an am dat patru prașile în lungul și în lăutul terenului, ultimele două prașile fiind executate mecanic.

Sporirea producției de porumb prin însemnate, dobîndind în felul acesta mari venituri bănești. De asemenea, cultura porumbului ne-a ajutat să creștem în să valorificăm prin unitățile cooperatiste cantități însemnate, dobîndind în felul acesta mari venituri bănești. De asemenea, cultura porumbului ne-a ajutat să creștem în să valorificăm prin unitățile cooperatiste cantități însemnate, dobîndind în felul acesta mari venituri bănești.

gospodăria noastră colectivă un număr din ce în ce mai mare de animale și păsări, noi avînd astăzi 30 de vaci mîlțoțoare, 100 de porci, o turmă de aproape 1.000 de oi și peste 500 de rațe.

Recolta de porumb pe care o vom culege în toamnă ne va permite să înfăptuim planul nostru de mîrire a efectivului de animale și îndeosebi de porci, să ne mai cumpărăm încă un autocamion ce lîngă cele două pe care le avem și să împărțim pentru fiecare zi-muncă cel puțin cîte 10 kg de porumb.

În felul acesta, strădanja noastră de a smulge pământului rod cît mai îmbelșugat va fi pe deplin răsplătită.

CONSTANTIN ZAHARIA

președintele gospodăriei colective „1 Mai”, comuna Cuză Vodă, raionul Călărași

Să însilozăm cantități cît mai mari de coceni de porumb

O condiție primordială pentru mărirea productivității și profitabilității animalelor este să li se asigure în timpul iernii o alimentație cît mai apropiată de alimentația bogată din timpul verii. Aceasta se poate realiza prin însilozarea sau murarea furajelor verzi, cea mai bună metodă de a le păstra valoarea nutritivă.

Condițiile de climă din acest an au favorizat o bună dezvoltare a plantelor cultivate anume pentru însilozare, ca porumbul, floarea-soarelui ș.a. Totuși, avînd în vedere rolul pe care-l are nutrețul murat în alimentația animalelor, mai ales a vacilor de lapte, se poate considera că necesarul total de nutrețuri succulente nu se va putea realiza numai din producția acestor culturi.

De aceea, o dată cu preocuparea pentru însilozarea porumbului și a altor plante cultivate anume pentru siloz, crescătorii de animale trebuie să se preocupe și de folosirea unor resurse secundare de nutrețuri deosebit de prețioase pentru însilozare, cum sînt frunzele și capetele de la sticla de zahăr, frunzele ce se pot aduna la recoltarea sticlei furajere, vreji de cartofi, resturile din botanărie, frunzele de varză, turburile din fînețele ntruale și culturile care nu se pot usca pentru fîn.

Cea mai importantă sursă de nutrețuri bune pentru însilozat o constituie însă cocenii de porumb. Se știe că, dați animalelor așa cum sînt strîși de pe cîmp, cocenii de porumb nu sînt consumați de animale decît în proporție de 30—45 la sută, restul rămînd în lesle sub formă de ogrișni.

În țara noastră se produc anual 5—6.000.000 de tone de coceni. Nu putem lesne închipui cît de păgubitoare este pentru dezvoltarea creșterii animalelor pierderea a mai bine de jumătate din această cantitate de coceni pe care animalele refuză să-i mînhînce. Cîte mii de kilograme de carne, etic zec de mil de litri de lapte sau alte produse animale s-ar obține mai mult dacă acești coceni ar fi consumați în întregime.

Institutul de cercetări zootehnice din țara noastră a întreprins cercetări privind murarea cocenilor de porumb, în vederea folosirii lor în hrana animalelor. Rezultatele acestor cercetări sînt foarte îmbucurătoare. Prin scărmanarea și murarea cocenilor se obține un foarte bun nutreț murat, pe care animalele îl consumă în întregime.

Este suficient să arătăm că, însilozînd cocenii de pe un hectar de porumb a căruia producție de boabe a fost de 2.000 kg, se obține un nutreț care are o valoare

nutritivă egală cu întreaga cantitate de boabe recoltate. Fînd o comparație, se poate spune că, prin însilozare, recolta de porumb a acestui hectar este dublă față de recolta unui alt hectar de pe care cocenii nu se însilozază.

Coceni se pot scărmana cu o mașină specială de scărmanat sau cu ajutorul balozelor de treierat, adaptate pentru această operație.

Murarea cocenilor se face în silozuri obișnuite, cocenii scărmanăți sau rîmați întindîndu-se în grăpa de siloz, în straturi de cca 60 cm grosime. Presarea cocenilor se face cu mâzul, cu picioarele sau cel mai bine cu tractorul. Pentru a asigura un minim de umiditate (70—75 la sută — cocenii neavînd decît 35—45 la sută umiditate) și de zahăr necesar procesului de murare a cocenilor, I.C.Z.-ul a folosit în experiențele făcute o soluție cu care s-au stropit cocenii puși la însilozare. Această soluție s-a preparat amestecîndu-se 220 litri de apă, 4—5 kg de melasă, 2 kg de sare pisată și 100 grame de cultură pură de bacterii lactice (fermenți) diluată în 500 g de apă și 50 g de melasă. Cu această soluție s-a stropit — cu stropitoarea sau cu găleți — fiecare strat de coceni. Cantitatea de soluție folosită a fost de 35—45 la sută din greutatea cocenilor. După umplere, grăpa s-a lăsat descoperită pînă a doua zi, cînd s-a constatat că fermentația a început, apoi s-a acoperit cu un strat de pămînt de 80—100 cm grosime, pămînt care a fost apoi bine bălăntor.

După trei luni, cînd s-au descoperit gropile, cocenii puși la murat aveau o culoare galben-brună, iar mirosul și gustul aromat-ascor, de pline dospite. Dați în hrana animalelor, cocenii astfel murati au fost consumați în întregime cu plăcere și în cantități destul de mari (10—20 kg pe zi).

Murarea cocenilor scărmanăți se mai poate face, în lipsa melasei, și cu borhoturi proaspete de la fabricile de zahăr, cu frunze și capete de sticla, cu cartofi, dovleci sau alte nutrețuri care conțin o mare cantitate de apă.

Unele gospodării agricole de stat și colective din Regiunea Autonomă Maghiară au însilozat asemenea amestecuri de nutrețuri obținînd rezultate însemnate prin folosirea lor în hrana animalelor.

Dați fiind importanța hrănirii animalelor, cu nutrețuri succulente, în tot timpul anului, zootehniștii și toți cei care răspund de realizarea planului de stat în sectorul zootehnic au obligația să-i îndrume pe crescătorii de animale să însilozaze cantități cît mai mari de nutrețuri de orice fel.

Balada agronomului „grăbit”

Inginerul Cîlinescu Alexandru din str. Salvador nr. 48, București, după ce a „plecat” de la ferma de stat Fundulea, unde a săvîrșit nemurabile abateri grave de la îndatoririle profesionale, a fost totuși numit în postul de șef de secție la G.A.S. Peștera, regiunea Constanța. Plecînd și de aici, în ajutorul preluării secției a lăsat o scrisoare cu următorul cuprins: „Juga e rușinoasă, dar e sănătoasă”.

Trec anii, trec zilele-n goană
Și-n zbor săptămînilor trec,
Rămîi sănătoasă, Fundulea,
Că-mi iau gemantanul și plec...
Eu nu știu comuna în care
Direcția Gostat m-o numi,
Nici seamă nu mi dau deocamdată
De ce plec acum de aci...
Dar simt că m-altrage orașul,
Cu veselul lui caldarim,
Să-mi sune-n ureche cloazoane,
Să treacă tramvale pe drum...
Iar eu, din biroul de colo,
În mijloc, la primul etaj,
Să văd pietonii în șiruri,
Cum calcă grăbiți pe pațai...

Am stat la Fundulea o iarnă,
O vară și-o toamnă la rînd,
Dar pletisul, vai, mă cuprîns-a
(Și-l chiar pteudusem) — curînd...
Nu doar în zadar l-absolvoire
Un post la birou căutai;
Vreo 30 de cereri făcut-am:
În fabrici, în pieți, la tramvai...
Dar toți m-au trimis deoptriad
Și-ajuns-am, cu inima strînsă,
Să merg să lucrez pe ogoare
Să sprijin Gostatu-ntr-un sat.

O vară, o toamnă, o iarnă...
Pe cîmpuri am strîns trei otăol
Dar cine-ai putea, la Fundulea,
Să-mi numere-attea isprăvi
Cîte adunai eu în vreme
Căci vezi, agronomi se mai află
Dar unul ca mine, mai rar!
La fermă-s noroate, arșiță,
Și ploie pe aci cad mereu,
Prin glod de-ardură, fîrește,
Cum sînt eu sensibil... e greu.
Și multe „necazuri” avut-am,
Că somnu-adesea mi-era dulce,
La prînz mai ales, cînd tot omul
(Ca mine)-i plecat să se culce...
Iar cînd pe răboj s-adunat-au
Prea multe, cît nu pot să spun,
Mi-am zis: nu mai merge-o clipiță
Alecule, -ntînde-o la drum!

Și iată-mă iarăși în Gara
De Nord. Cum aș zice să nu plec!
Frumoasă e munca la țară,
Dar eu-n București sînt edec,
Și bine mi-ar prînde de astdată
La vreun minister să rămîn,
Să nu știți de grul, de secară,
De orz, de porumb ori de fîn...
Să fii doar cu titlul, în scripte
(Și leafa, vezi bine) agronom:
(Sînt morți după fructe, fîrește,
Dar nu și să sap lîngă pom...)
Aceste reflecții valoare
N-avut-au. Și nu știu de ce.
Căci cererea mea fu respinsă
De-ndată chiar la S.M.T.

Trecuți trei luni. Și, deodată,
Gostatu-mi pîru că mă cheamă
Să văd iarăși satul și cîmpul,
Fantastica lui panoramă.
Ș-o văd doar. Aiii. Fîndcă altfel
Pricepere... n-aveam habar.
Mai mult m-atrăgea o „numire”
-N-abor, specialist l-Aprozar...
— Ei bine, mi-au zis, la plecarea,
Tovarășii din minister,
Acum vei lucra pe ogoare
Așa cum nevoile cer.
La Peștera, lîngă Constanța,
Sînt mii de hectare-ai să vezi!
Porumburi, păioase, mari turme
De oi, și grădini, și livezi.
Acolo putea-vei de-ndată
Să lupți pentru holde bogate.
Tractoare-ai destule, și oamni,
Semințe, teranuri... de toate.
...Așa-mi spuneau ei; dar de-acuma
Eu și mă vedeam, obosii,
-N-amiază, cu stururile trase,
Ca noaptea, cînd sfîrșit cumplit...
„Voiăjul nu strică”, gîndit-am...
Și-ajuns-am, cu inima strînsă,
Pe seară, la Peștera-n sat.

În minți și-acuma grădina:
Vreo zece hectare. Apoi
Înaltele grajduri: vaci roșii,
Vițe, și tauri, și oi.
Pășunile, cît vezi în zare,
Și holdele, date în plîng,
Să intre combina în ele,
Să tot recolteze cu sirg...
— Ei, ce zici, cînd ieși în primire?
— Imi zise „unu” Dima Ion.
— Alecule, nu e de tine,
Răspunsul îmi fu monoton.
Dar celdalt credea că-mi place:
— Hai, mline preiei și-apoi zori!
Și, vesel, el mîlîne-mi strîns,
Apoi îmi ură somn ușor.
Eu stam la fereastră. Dar-n noapte
Tramvale părea că visez...
...Și iar am plecat mai departe,
De teamă să nu mă fixez.
Lăsat-am pe masă-o scrisoare
Și-am scris: „Măi tovarășii iubiiți,
O fi rușinoasă ea fuga,
Dar e sănătoasă, să știți!”

Și astfel soșii cu rapidul
Din nou în orașul iubit.
Pășesc cam cu teamă, vreunul
Să nu-mi strige în față: „ai fugit”.
Dar gata sîni și eu răspunsul:
„Vezi, sportul îmi place neșus;
De box m-am lăsat, dar la fugă,
Vedeți!”... Și cu aceasta m-am dus.
O teamă am doar: de se află
Că-n fugă de-acum sînt edec,
Oriunde mă duc, gemantanul
Să nu-mi pună în mînă, să plec...

AL RAICU

Prin folosirea gunoierului de grajd, SPORIM rodnicia OGOARELOR

800-1000 kg

500-600 kg

300-400 kg

3.000-4.000 kg

200-300 kg

2.000-3.000

Știința agrotehnică și experiența practică a maestrilor recoltelor bogate ne învăță că unul din cele mai importante mijloace de sporire a rodniciei pământului este folosirea bălegarului de grajd. După cum se vede din graficul de mai sus, aplicarea rațională a acestui prețios îngrășămint aduce mari sporuri de recoltă la ha, îndeosebi la principalele plante de cultură. Totalizate pe întreaga țară, aceste sporuri de recoltă înseamnă zeci și chiar sute de mii de vagoane de porumb, grâu, cartofi, floarea-soarelui și de alte produse agricole în plus.

Aceste sporuri mari de recoltă le vom putea obține numai dacă vom folosi gunoierul de grajd potrivit cerințelor agrotehnice, adică în funcție de condițiile locale de climă și sol și de cerințele fiecărei plante de cultură.

Ne aflăm la începutul lucrărilor din ciclul unui nou an agricol. De aceea, este necesar ca, acum, înainte de executarea arăturilor pentru însămînțările de toamnă, tot bălegarul putred de grajd să fie transportat și împrăștiat pe cîmp, pentru a fi încorporat în sol o dată cu arătura adîncă.

